

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 76 (2492).

ЧЕТВЕР, 22 ЧЕРВНЯ 1978 року.

Газета виходить з 1939 року
Ціна 2 коп.

Робочий день на орбіті

Триває орбітальний політ пілотованого науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-29». Космонавти Володимир Ковальонко і Олександр Іванченков виконують операції по розконсервації бортових систем і наукової апаратури станції, а також по консервації бортових систем корабля «Союз-29». Бортові системи космічного комплексу функціонують нормально.

За даними траскторних вимірювань, параметри орбіти комплексу становлять:

- максимальне віддалення від поверхні Землі — 368 кілометрів;
- мінімальне віддалення від поверхні Землі — 338 кілометрів;
- період обертання — 91,4 хвилини;
- нахилення орбіти — 51,6 градуса.

Процес адаптації В. В. Ковальонка і О. С. Іванченкова до умов невагомості протікає нормально.

За даними телеметричної інформації і доповідями екіпажу, бортові системи космічного комплексу функціонують нормально. Параметри мікроклімату в приміщеннях станції становлять:

- температура — 20 градусів Цельсія, тиск — 760 міліметрів ртутного стовпа.

Робота на навколосезонній орбіті триває.

(ТАРС).

СУБОТНИК — ФЕСТИВАЛЮ

Внесок ударної бригади

Найвищою продуктивністю праці вирішили відзначити Всесоюзний суботник 24 червня члени комсомольсько-молодіжної бригади ливарного цеху № 1 Кіровоградського заводу друкарських машинок. На бригадних зборах цей колектив, очолюваний Анатолієм Кислим (групкомсорг — Анатолій Михалочкін), вирішив на святі праці виконати дві змінні норми.

На заощаджених матеріалах

Вірний своїй традиції — по-господарському ставитись до народного багатства — комсомольсько-молодіжний колектив автогаража колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району. Обговорюючи звернення відомих комсомольських організацій країни про проведення суботника на честь XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів на Кубі, молоді водії автомобілів

зобов'язалися 24 червня працювати на заощадженнім пальному. А ще намітили вони на закладанні синажу для ферм колгоспу виконати змінні завдання на 120 процентів.

Пліч-о-пліч з ветеранами

Першою в Ленінському районі міста Кіровограда підтримала ініціативу — провести Всесоюзний комсомольсько-молодіжний суботник 24 червня — комсомольсько-молодіжна бригада цеху телеграфів телеграфно-телефонної станції. Бажаючи молодих зв'язківців внести свій вклад до фонду фестивалю підтримали кадрові робітники. Вони працюватимуть у день суботника поруч молоді свого цеху.

Після закінчення Капітанівського профтехучилища комсомолка Надія Нудьга прийшла апаратницею на Сальківський цукрозавод Гайворонського району. Дівчина швидко навчилася варити високоякісний цукор. А нині вона зайнята на ремонті устаткування, разом з товаришами діяльно готується до нового сезону цукрова-ріння.
На все у Надії є час: і на роботі справляється, і заочно вчиться в Смілянському технічному харчової промисловості, і бере активну участь у гуртках художньої самодіяльності.
На фото: Н. НУДЬГА.
Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛТАЙП

ТРУДНОЩІ — ПОПОЛАМ

Робочий день Сергія Головка в ці погожі дні літа починається рано, як тільки сонце вигляне з-за оброну. О тій порі хлопцеві рушає з подвір'я бригади на кукурудзяне поле, заводить агрегат у загінку і спершу обе-

режно, а потім дедалі впевненіше сходить круг, другий, третій...

На обробітку посівів кукурудзи зайнятий і Віталій Сорока. Молоді трактористи змагаються між собою. І щодня результати праці обох різняться на 1—2 гектари: якщо норма, скажімо, обробити чотирнадцять,

то Сергій устигає спушити міжряддя на 23, а Віталій — на 21 гектарі. Наступного дня, дивись, поміялися ролями.

Обидва юнаки — члени механізованої ланки по вирощуванню качанистої в колгоспі «Перемога». Очолує невеличкий колектив кавалера ордена Слави III ступеня, наставник молоді за покликанням Михайло Кирилович Марченко.

А ЗАВТРА БУДЕ КОМБАЙНЕРОМ

Для делегата XXV з'їзду Компартії України

Григорія Леонтьовича Хильченка престиж професії визначається не тільки щедрим урожаєм, високим намолотом і коефіцієнтом використання техніки, вищим від районного показника. Для нього престиж — талановитий, багатообіцяючий учень, що заступить його на хліборобському посту завтра. Чимало механізаторів першої тракторної бригади колгоспу імені Шевченка завдячені його батьківській увазі, товаришській допомозі.

Ось разом з цією людиною і збиратиме нинішнього літа хліб комсомолець Сергій Ков-

ленко. Молодий механізатор буде помічником у ветерана. А наступного року він сам уже візьме собі підручного. Такий метод підготовки комбайнерів у господарстві.

Жива ювілейного комсомольського року повинні пройти успішно. Новгородківський район.

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

Над полем світить яскраве червоне сонце. Недавно прогрімилі грози, пройшли рясні дощі. Пшениця росте, наливає повнозерний колос.

На узбіччі дороги, де побігли в далину телеграфні стовпи, стоїть агроном колгоспу Григорій Єфремович Гуц. Його оточили дівчата в барвистих хустках, у легких ситцевих платтячках.

— Завдання вам зрозуміле? — питає він. — Щоб жодного колосочка жита не залишилось у масиві. Жодного! Ділянка ж насінна. І сорт еліта.

— Зрозуміло! — дзвінко відповідає Лариса Ліщенко.

Табір «Дружба» існує не перший рік. Навчально-виробничої бригади. В таборі — дев'яносто хлопців і дівчат. У таборі всім цікаво. День починається робочою лінійною. Начальники, всім звітують ланкою. Звітують про те, що почалася, що йде п'ята, теж навчальна й трудова чверть.

Табір «Дружба» існує не перший рік. Навчально-виробничої бригади. В таборі — дев'яносто хлопців і дівчат. У таборі всім цікаво. День починається робочою лінійною. Начальники, всім звітують ланкою. Звітують про те, що почалася, що йде п'ята, теж навчальна й трудова чверть.

робничої бригади має вже свою історію, свою добру славу. За відмінну роботу, за роботу по сортовиробуванню провідних культур у колгоспі — пшениці, льменю, кукурудзи, цукрових буряків, картоплі вона була учасником Виставки досягнень народного господарства СРСР, її нагородили дипломом III ступеня, а членів — грамотами, цінними подарунками.

І цього року бригада взяла високі зобов'язання: на 50 гектарах виростити по 70 центнерів кукурудзи в зерні, на 22 гектарах — картоплі по 150 центнерів,

на 50 гектарах — пшениці по 40 центнерів, на 7 гектарах — соншини по 22 центнери. Всі площі добре підготовлено, у зразковому стані.

Існує правило, традиція: коли колгоспові потрібна і в іншому місці поміч — іти на перший поклик. Тому-то, коли прибув агроном і попросив дівчат на насінну ділянку — відразу

піднялися десетки рук. Силадна справа з нормами — і на заготовлю різноманітні пішли хлопці.

Більшість із них — комсомольці. На «треба» у них одна відповідь: «Єсть!» І там поряд з трудом іде й навчання. Діти гартуються у праці, і переймають досвід вирощування високого врожаю всіх культур.

літ, прекрасний. Спершу їх чекає, мабуть, найкращий пляж на березі срібного ставка. Засмагли на сонці плавають, змагаються, відпочивають.

Редколегія випустила перші номери стінгазети «За великий урожай», са-

тирничю «блискавки». Лунають і веселі пісні, двічі на тиждень Оля Синьоока та Оля Батарова проводять політінформацію. Бо є ще одне правило — жити життям району, області, республіки, Батьківщини. Відбулися цікаві зустрічі зі спеціалістами колгоспу, з ветеранами — учасниками Канізького повстання, учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн.

Колгосп виділив кошти на поїздку на хутір Надія та в Канів...

А як спадає спена, всі приймають на стадіон. Там гра — у футбол, волейбол, хлопці в гирі навчаються залучно стріляти...

Непомітно пролітають, пролетять усі дні перебування в таборі. І для кожного хлопця та дівчини вони зостануться захоплюючою, незабутньою сторінкою в житті...

Загурнотів мотоцикл. До масиву пшениці під'їхав агроном, нерівнич навчально-виробничої бригади Анатолій Георгійович Влащенко.

— Як працюють дівчатка? — питає Григорій Єфремовича.

— Чудово! — задоволено усміхається той.

А дівчата того не чуять, вони з піснею неначе пливають у зелену морі, не минають високих стебел жита, щоб пшениця була зерно в зерно, чиста й промениста, бо вона ж насінна, бо вона повинна дати найкращі сходи!

М. СТОЯН.

Твій ровесник за рубенем

СОФІЯ. Яскраву емблему XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Гавані дедалі частіше видно на вулицях Софії та інших міст республіки, на сторінках газет і журналів. Повним ходом іде підготовка юнаків і дівчат Болгарії до цього форуму дружби і солідарності. По всій Болгарії розгорнулося змагання під девізом: «За високу якість і ефektivність праці, навчання і творчості». Крайці з ірацих — передовими виробництва, відмінними навчання, діячі науки, культури, спортсмени будуть включені до складу делегації на фестивалі, Національний підготовчий комітет оголосив конкурс на кращу пісню і планат, в основу яких покладено ідеї гаванського форуму.

ХАНОЙ. Усе підготовлено до літніх канікул у В'єтнамі. У Ханойі недавно відчинив свої двері для дітей міський палац піонерів. А в ці дні почалося будівництво нового центрального палацу в'єтнамської піонерії, який зводиться на кошті, зібрані піонерами країни Рад. З настанням канікул у республіці відірито десятки піонерських літніх таборів.

ТРОХИ ІСТОРІЇ БРИГАДИ

Ще саїжі в пам'яті механізаторів ті часи, коли бригадиром у них був Олександр Михайлович Щербина (нинішній інженер колгоспу). Тоді їхня комсомольсько-молодіжна була відома на всю область, про успіхи молодих хліборобів писали в газетах і розповідали по радіо. Ватажка механізаторів часто запрошували на різні районні та обласні наради передовиків, просили поділитися досвідом...

У ті роки трудового злету багато трактористів стали висококласними механізаторами, початкуючі комбайнери — справжніми капітанами степових кораблів.

Минав час. За віком своїх працівників бригада атратила титул комсомольсько-молодіжної. І це, на жаль, не стурбувало ні нового бригадира, ні комітет комсомолу господарства. Хліб, мовляв, є кому вирощувати, он які у бригаді майстри високих урожаїв!

Але час показав, що думка бригадного керівництва була хибною. Навіть і є молоді у колективі, а зогника, отого, комсомольського, не помітно. У спорті дружні, бо там вони всі за віком не дуже різняться, а в бригаді ніби кожен сам по собі. Одним словом, настало затиштя, зникли ініціативи, асі забули про пошук.

СЬОГОДНІ СЛОВО ЗА МОЛОДИМИ

Відчуваючи, що в бригаді не все гаразд, чогось наче не вистачає, члени правління і парткому дозго радяться, перш ніж знайти правильне рішення. Його підказало саме життя — треба було відродити комсомольсько-молодіжну. Тим більше, що колгосп занесено на обласну Дошку пошани, що є в тому успіху значний внесок і молодих механізаторів тракторної. Скажімо, торік бригада виробила на еталонний трактор 2331 гектар узмоної оранки при плані 1880, середньоденний виробіток на трактор дозела до 10,6 гектара. Але чим пояснити те, що собівартість гектара узмоної оранки перевищала планову, що втрачено майже 3200 карбованців? Мабуть, тим, що не шукали ефективніших методів виробництва хліба і соняшнику, городини і цукрових буряків, що бракувало творчої думки в технічному вдосконаленні сільгоспмашин, боротьба за економію та бережливість у колективі велася слабо.

Отже, потрібно було пожити життя колективу, дати поштовх трудовому ентузіазму з гущі механізаторів.

І тоді бригадиром призначили молодого комуніста інженера Михайла Карповича Колесника. В напутньому слові і голова правління Анатолій Панасович Резник, і секретар парткому Олександра Іванівна Таран настійно радили перш за все згуртувати навколо себе молоді, спрямувати її енергію на боротьбу за високу ефективність і якість роботи. Адже рік нині — комсомольський, ювілейний.

— Після ближчого знайомства з колективом спілкало у мене певне враження, — розповідає Михайло Карпович. — Ветерани, бачу, почувують

себе впевнено, хазяїновито. Клопочуться біля комбайнів (а було це напрорвесні), кожен знає, що йому потрібно робити. Молоді ж хлопці ніби чимось пригночені. Наче і стосунки товариські, мир і злагода в колективі, міркую собі, а нема передвесняного, передстартового настрою. Треба було щось робити.

Спершу бригадир переговорив з кожним юнаком зокрема. А тоді скликали збори.

— Може, комсомольсько-молодіжну ланку по вирощуванню кукурудзи створимо? — запропонував. Хлопці недовіриливо перезирнулися.

— Ваажайте, що вже створили, — пожартував котрийсь. — Так-ото старички й погодяться! Скажуть, позирізаєте посіви, не справитесь без нас.

Були й ще репліки. Були очі, були й ті, хто не згоджувався з думкою бригадира. Та ланку таки створили. Очолив її молодий комуніст Микола Вицюк. І з ним Анатолій Гірусак, Віктор Ікаченко, Микола Шевченко на перший раз зобов'язалися одержати по 40 центнерів зерна на кожному із 102 гектарів.

Як тільки появились скоди, старші механізатори уважно приглядалися до поля «зелених» кукурудзодів. А воно аж ніяк не гірше за ті ділянки, де поралися вони самі.

Радів бригадир, бо у хлопців був настрий боновий. Відразу ділом довели, що недарма хліборобами стали.

Знайшлась робота на весняному полі і комсомольцям Миколі Іаранцю, Валерієві Терещенку, Володимирові Іпатерилу, Володимирові Полозову, Вікторіві Євтушенку.

І незабаром змінився психологічний клімат у бригаді. Уже мимо щоденного інформатора прохід польових робіт хлопці не проходять байдуже, як це раніше було. Тепер мотя це раніше було. Тепер мотя це раніше було. Тепер мотя це раніше було.

Довір я. Воно робить людину сильною, будить творчу думку. Треба тільки вміти вчасно виявляти його людині.

Згадують у бригаді, як Володі Іпатерилу, Саші Полозченку і Валері Терещенку після повернення з армії дали добрі колісні трактори. І не один ветеран через кілька днів по тому ховав теплу батьківську усмішку, вглядівши білосніжні фіраночки на вікнах трактора юного господаря. Скільки ж то любові у юнака до своєї професії, до машини, як що він з перших днів прагне бачити її кращою, світлішою, оновленою його руками!

...Анатолію Швачку довго довелось працювати на старій добре-таки спрацьованій автомашині. А коли, нарешті, вручили хлопцеві ключі від нової, то радості його не було меж. А на перевезенні зерна він посів перше місце у змаганні серед шоферів району.

А ще молодим трудівникам села притаманне трохи загострене почуття власної гідності. Вони боляче переживають свої невдачі, а тоді з іще більшою впевненістю долають перешкоди.

Якось водій автомобіля Дмитро Гарба сказав товаришам, що при бажанні зерна можна виконувати на двісті процентів.

Весь день мотався з поля на тік, мов на пожежу.

АТЕСТУЄМО КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ

...СТВОРИТИ В ТРУДОВИХ КОЛЕКТИВАХ ТАКУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНУ АТМОСФЕРУ, ПРИ ЯКІЙ КОЖНИЙ ВВАЖАТИМЕ СВОЇМ ПРИРОДНОМ ОБОВ'ЯЗКОМ — І МАТИМЕ МОЖЛИВІСТЬ — ПРАЦЮВАТИ МАКСИМАЛЬНО ПРОДУКТИВНО, З НЕОБХІДНОЮ ВІДДАЧЕЮ...

(З промови товариша Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ).

А СЛАВА САМА НЕ ПРИХОДИТЬ...

А вранці всі дізналися, що хлопець на ділі довів те, що твердив. Два денні норми виконав!

ВИ ДІЛОМ ДОВЕДИТЬ!

А СКЕПТИКИ Є...

Хазяїновита молоді у бригаді. Її властивий передусім пошук найоптимальніших варіантів рішень, наїефективнішого застосування. Одержала бригада новий трактор І-25. Малопотужна машина, однак дуже потрібна в господарстві для виконання дрібних, але оперативних транспортних та інших робіт. Отже, трактористи доводиться весь день бути за кермом. Тому бригадні умільці швидко сконструювали й виготовили кабінку — не страшні тепер господареві трактора ні сніг, ні дощ, ні вітер.

Дорого обходяться колгоспові вакуумпроводачі сівалок СПЧ-6, які часто виходять з ладу. Рационалізатори замінили їх металеві трубою з відводами. І добриша можна вносити машиною, і економічно вигідніше. Всі культиватори пристосували до внесення в ґрунт аміачної води і ось уже два роки не мають клопоту. Застрільник багатьох новозведень — Станіслав Корів.

Та скільки б не говорили про вправні руки і кмітливість молодих механізаторів, а скептики таки знайдеться: «Воно то так, але...» Це коли мова заходить про збиральну техніку. Тут уже ветерани на поступки не йдуть.

— Звичайно, гріх скаржитися на наших жніварів, — погоджується бригадир. — Збирати хліб вони вміють. Але ж і про майбутнє треба думати. Хто жинуватиме років через чотири-п'ять, коли ветерани підуть на пенсію? Отож готувати їм зміну ми повинні вже сьогодні. Приміром, цього року ми плануємо кількох хлопців у жнива «спредити» помічниками комбайнерів. А наступного року вони вже самі будуть наставниками.

дали добрий рецепт, як виховувати молоді, яким повинен бути керівник і спеціаліст, чого від нього чекають люди.

Комсомольсько-молодіжному, як і кожному колективі, не обійтися без самоврядування. Назріла потреба створити раду бригади. Незабаром і «діло» їй знайшлось — один із механізаторів дозволить собі з'явитися на роботу нетверезим. Довелось йому червоніти перед товаришами, шукати виправдання своєму вчинкові. Інший член колективу «звітував» про допущений ним брак у культиваторі ґрунту. Що й казати, мало приємного почувеш від товаришів, коли ти підвів їх, коли не шануеш колектив. Така розмова — це не те, що бригадир покортає, тут — колектив... Тож доведи ділом, що твій вчинок — випадковість, що ти не чужа тут людина.

ДРУГОРЯДНИХ ПИТАНЬ НЕМАЄ

Більшість членів колективу бригади — колишні учні Павлівської середньої школи, вихованці Василя Олександровича Сухомлинського. Це і два Олександри Євтушенки, і Микола Вицюк, і Микола Таранець, і Анатолій Гірусак... Усі вони, відслуживши в армії, повернулися в рідне село, у свій колгосп. І якщо пов'язали своє життя із сільськогосподарським виробництвом, якщо добре трудяться й вирощують високі врожаї на своїй землі, то й жити і працювати повинні в хороших умовах — так вважають члени правління і члени парткому господарства, на цьому побудовано їхній стиль керівництва.

У справі виховання колгоспної молоді, закріплення її в селі не може бути другорядних питань, усі важливі. А їх, цих питань, ще ой як багато. Поки що не розв'язаних або розв'язаних частково.

ПОВЕРНУТИ КОЛИШНЮ СЛАВУ

Перш за все необхідно подбати про побутові умови у бригаді. Уже є проект на спорудження типової ремонтної майстерні. У комплексі — будинок механізаторів з душовими установками, котельною, кухнею, їдальнею. Треба навести лад і на подвір'ї тракторної бригади.

У перспективі — створення комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків без затрат ручної пра-

ці. І тут уже молоді трактористи мріють і про електронний проріджувач посівів цукристих. А разом з тим хлопці пильніше придивляються до роботи досвідчених буряківників: наступної весни доведеться самим давати собі раду, щоб такі «довести ділом»!

У господарстві проблема із житлом. У зв'язку з майбутньою перебудовою населеного пункту колгосп не може на власний розсуд розмістити восьмиквартирні житлові будинки для колгоспників. Доводиться чекати.

— А багато ще недо-робляємо і з власної вини, — визнає бригадир. — Скажімо, організували взимку курси механізаторського всеобучу (їх відвідувала переважно молоді). Програму розтягли, а тут уже й сімба починається. І як до кінця й не довели справи, мотивуючи тим, що механізаторів нині вистачає. Та колгосп нічого б не втратив, якби мав ще зо два десятки резервних трактористів чи шоферів.

Безперечно, вміє працювати молоді Павліша, але й, окрім роботи, і відпочинку змістовний потрібен. І тут уже слово за профкомом. Він улаштував поїздки-екскурсії в Одесу, Сімферополь, Кішинь, Умань, Севастополь. Кілька комсомольців відпочивали за туристськими путівками. І нинішнього літа планує кілька поїздок, вечорів трудової слави тощо. Відпочинку — теж важливе питання.

Від редакції: Партгрупорг першої тракторної Бориса Іриловича Кононенка, секретар комітету комсомольської організації колгоспу Лідія Мазолітко, групкомсорг тракторної Віктор Ікаченко — всі, з ким довелось мені

говорити про перспективи комсомольсько-молодіжної колективу механізаторів, мають свої конкретні плани роботи з цим колективом: у напрямі виховання механізаторів почуття відповідальності за доручену справу, товариської взаємодопомоги і взаємовимогливості, спільності прагнень на шляху до мети. А мета — на честь 60-річчя Ленінського комсомолу виростити врожай вищий, ніж у попередні два роки десятиліття, по виробничтву зерна вийти на рубіж 1980 року. Щодня, під час кожної зміни дбати про високу ефективність і якість роботи. Саме такі завдання поставив перед молодими господарями землі XVIII з'їзді ВЛКСМ.

Р. МАРЧЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Комінтерну Онуфріївського району.

ВІРІЖ І ПОКЛАДИ ДО КОНВЕРТА

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ЯКА ТВОЯ ДУМКА

ПРО ТЕ, ЩО ТИ ПРОЧИТАВ НА ЦІЙ СТОРІНЦІ?

Які спільні інтереси у комсомольців і молоді колективу, в якому ти працюєш?

А у вашій тракторній бригаді молодим механізаторам довіряють нову техніку?

Чи користуєтесь ви підтримкою правління і парткому колгоспу? «Зеленими» вас не називають?

Що тобі подобається в стосунках механізаторів старшого і молодого покоління? Наведи конкретний приклад.

Листопад 1919 року. До Московського Будівнику спілок завітав відомий діяч американського робітничого руху, письменник і публіцист Джон Рід. Прийшов, щоб побачитися з головою губернської ради професійних спілок Григорієм Натановичем Мельничанським. Високий на зріст, міцно складений, з великими світлими очима і приємною усмішкою, відвідувач пройшов через простору неопалену кімнату. Працівники губпрофради сиділи в теплому одязі, капелюхах. Посеред кімнати стояла «буржуйка» з довгою закуреною трубою.

Джон Рід з інтересом розглядав працівників кімнати. Одягнений скромно, з-під демісезонного пальта виднівся светер і іскрава кашне. На голові пухлята кутряна шапка-вушанка, на ногах міцні ботики на товстій підшві.

— Добридень вам, Джоне. Чув, чув про ваш приїзд, — з радістю вітає гостя Григорій Натанович англійською мовою і міцно тисне його руку. — Як вам удалося приїхати?

— О, дозго розповідати! — усміхається письменник. — Уряд відмовив мені в закордонному паспорті. Приїхав нелегально, завдяки морякам одного з шведських суден.

— Як саме? — цікавиться Г. П. Мельничанський.

— Довелося колегаром попрацювати. Та й паспорт мені видали на чуже ім'я. Ви знаєте, кілька разів довелося навіть різкувати життям. Але я щасливий, що все обійшлося добре.

Це був другий приїзд Джона Ріда в Країну Рад. Три роки тому Григорій На-

танович, перебуваючи в еміграції в США, не раз зустрічався з американським публіцистом. Він знав, що Джон Рід, виходець з багаті буржуазної сім'ї, вибрав неспокійне й небезпечне життя революціонера, став до лав борців за інтереси робітничого класу. Викриваючи брехню буржуазних газетарів, Рід говорив і писав істинну правду про Радянську Росію, чітко захищав ідеї Леніна, справу Великої Жовтневої соціалістичної революції.

— Я хочу побувати на московських підприємствах, щоб зібрати матеріал для нової книги про вашу країну, — каже Джон Рід. — Прошу вас допомогти мені в цій справі.

— З радістю, із задоволенням.

І голова Московської губернської ради професійних спілок усе зробив від нього залежне, щоб письменник-комуніст побував на заводах і фабриках, у друкарнях і залізничних майстернях, у профспілкових комітетах.

Колишній робітник-металіст з містечка Бобринця Херсонської губернії Г. П. Мельничанський (народився 1886 року) ще в 1902-му пов'язав свою долю з більшовицькою партією. Перед першою російською революцією працював агітато-

ром і пропагандистом у партійних організаціях Кривого Рога, Миколаєва, Голти. Єлисаветграда, Кременчука під кличками «Василь» і «Тимофій». А в 1905—1907 роках вів революційну діяльність у Гелті, Одесі, Керчі, Нижньому Новгороді, Сормово і на Уралі під кличкою «Максім».

1904 року перший арешт у Кременчуці.

Потім їх буде ще дев'ять — у Керчі, Одесі, Миколаєві, Куйбиші, Тюмені... Відбував покарання в Тобольській, Вітській, Іркутській губерніях. У березні 1908 року Григорій Натанович арештовують у Тюмені, а 8 грудня наступного року Тобольський окружний суд за видачу нелегальної газети «Тюменський робітник» ухвалює рішення відправити редактора Г. Мельничанського на заслання у Преображенський повіт Іркутської губернії. Але во дорозі він тікає, а 1910 року емігрує до Америки, де працює в різних містах. Там веде пропаганду серед російських робітників, бере участь у місцевому робітничому русі, під час страйків його чотири рази арештовують. Там вступив у члени Американської соціалістичної партії, познайомився з Джоном Рідом.

У травні 1917 року повернувся до Росії. Проводив партійну і профспілкову роботу в Петрограді, Фінляндії, Донбасі, Москві. Більшовики обрали його делегатом VI з'їзду РСДРП(б). З жовтня Григорій Натанович Мельничанський працював на різних відповідальних посадах, у вищих профспілкових органах. Зокрема, був членом президії ВЦРПС, членом Ради праці та оборони. Пізніше нашої земляк обирали завідувачем оргвідділом ВЦРПС, головою ЦК Спілки текстильників, членом президії Всесоюзної Ради народного господарства, членом президії Держплану СРСР, членом колегії Народного Комісаріату Робітничо-селянської инспекції. На яких би відповідальних посадах не працював Г. П. Мельничанський, він завжди залишався переконаним лєнінцем (вождя не раз слухав і бачив на з'їздах партії). Стійкий більшовик і здібний організатор, Григорій Натанович — делегат десяти партійних з'їздів, а на XIV і XV з'їздах партії його обрали кандидатом у члени ЦК ВКП(б).

Пого життя обірвалося 26 жовтня 1937 року. Славний шлях від робітника-металіста до відомого партійного, профспілкового й господарського діяча пройшов вірний син нашої партії і радянського народу Григорій Натанович Мельничанський. Ного бурхливе життя і революційна діяльність — іскравий приклад безсаботної відданості справі Комуністичної партії, нашій Батьківщині.

В. САНДУЛ,
краснознавець.

До 60-річчя І з'їзду
Компартії України

ДЕЛЕГАТ
ДЕСЯТИ
З'їздів

чанського на заслання у Преображенський повіт Іркутської губернії. Але во дорозі він тікає, а 1910 року емігрує до Америки, де працює в різних містах. Там веде пропаганду серед російських робітників, бере участь у місцевому робітничому русі, під час страйків його чотири рази арештовують. Там вступив у члени Американської соціалістичної партії, познайомився з Джоном Рідом.

ПРО ГЕРОЇЧНІ ДНІ І НОЧІ

У Кіровоградському обласному центрі відбулася конференція читачів книжкової бібліотеки по книжках Л. І. Брежнєва «Мала земля» і «Відродження», з виходом яких у світ партійної організації країни одержали багатий матеріал по ідейно-політичному й патріотичному вихованню трудящих.

На конференції були присутні й працівники управління внутрішніх справ. З ними у книгарів давня дружба в проведенні ма-

них партією перед юнацтвом країни. В цих книгах узагальнено багатий досвід нашої партії і держави.

У проведенні конференції взяла участь і виступила на ній з цікавими спогадами ветеран Великої Вітчизняної війни, учасника десанту на Малу землю, колишня радистка Олена Спиридонівна Грицаєнко.

Жінка героїчної долі, розвідниця-радистка, що закінчила війну разом з

18-ю армією в Празі, вона розповіла багато цікавого про дні і ночі малоземельців, про стійкість і мужність радянських людей, твердість їхнього духу, непохитну віру в перемогу.

З її спогадів яскраво випливали ті героїчні дні, чітко вимальовувалися образи радянських командирів та бійців — учасників десанту на Малу землю.

Р. СЛФРОНОВА,
старший інспектор обласного оргбюро.

«БУДЬ ЛАСКА,
ТРИСТА ГРАМІВ
МІМОЗИ»

Так називалася стаття, надрукована в «Молодому комунарі» 28 березня цього року. В ній йшлося про недовіли в роботі будівельних організацій Знамянської пересувної механізованої колони № 133 та будівельного управління № 2.

Як повідомив редакцію голова виконкому Знамянської міської Ради народних депутатів Б. Пересерзєв, уназвані в статті недоліки мали місце. В день Всесоюзного Ленінського комуністичного суботника силами мешканців будинків по вулицях Привокзальній та Інтернаціональній посаджено на подвір'ях дерева. Будівельникам запропоновано завезти грунт і восени посадити дерева перед фасадом будинків. При здачі в експлуатацію закінчених об'єктів відтепер до складу приймальної комісії входить також і представники виробничої контори зеленого господарства.

НЕБЕЗПЕЧНО: ВОГОНЬ!
ВІД ПУСТОЩІВ—ДО ЛИХА

У сім'ях братів Миколи та Оленсія Жовтих із села Сабатинівки Ульянівського району росли двоє маленьких синів — Віктор і Валерій. Обом було по 2 роки і 4 місяці. Того дня, йдучи до одностельчанина на весілля, батьки залишили дітей у своїй матері. Вони були спокійні: малюки під наглядом.

Але й бабуся захотілося подивитися на молодих. Зачинивши вхідні у хату, вона пішла з двору. Якійсь час діти гралася, та одночасність їм швидко набридла. Шукаючи розваг, вони натрапили на електронип'ятильник і, знаючи, як це роблять дорослі, вмикнули його в електромережу. Нездовзі від розігрітого приладу зайнялося лічико. Густий чадний дим став заповнювати кімнату, малюки забилися в куток, плакали, кликали на допомогу. Їх ніхто не почув...

Вогонь довряти дітям небезпечно. Переконався в цьому мешканець села Тишківки Добровеличківського району Ф. Т. Склипус. Він залишив на подвір'ї без догляду чотирирічну дочку Наталю. Та взяла необачно залишені батьками сірники і, граючись ними, спалила складену на подвір'ї 20-центнерну скирту сина. А п'ятирічний Женя Дяченко із села Віслянківки Вільшанського району, бавлячись вогнем, підпалив у дворі рештки соломи і нукурудзяного бадилля. Вогонь поширився на будівлі — згоріли батьківський сарай і хата сусіда.

«Не залишайте дітей без нагляду», «Ховайте від малюків сірники і вогнебезпечні речі», «Не дозволяйте дітям гратися з вогнем» — ці слова-застереження відомі кожному. Ми чуємо їх по радію, бачимо на стендах стінах будинків і навіть на етикетках сірникових коробок, але часом не надаємо їм реального значення.

«Нехай бавиться!» — радіє нотрася мати успіхам свого сина, коли той складає із сірників хитромудрий палац. — Запалювати він ще не вміє. Нехай росте будівельником!» Ага. Сьогодні не вміє, а завтра, лишившись на самоті, обов'язково спробує. І тоді невинні дитячі забави можуть обернутися лихом. Лише в травні десять молодих сімей переконалися в цьому на власному гіршому досвіді.

Настав літній пожежонебезпечний період. У таку пору з вогнем жарти погані. Подивіться уважно на свою садибу, де, мабуть, розкидані і солома, і сміття, і різний мотлох... Завтра вранці ви підете на роботу, а ваш син чи якийсь Петенько із сусіднього будинку для розваги запалить цигарку або, гірше того, розкладе багаття. Тут же, остерононь від дорослих, можуть зібратися хлопчани, збудувати із самоварної труби ракету і запустити її в «носмос». Або влаштують гру у війну, застосувавши для цього всі свої знання піротехніки.

Важливо не тільки очистити двори від непотрібного мотлоху, зачинити вогнища і підвезти на замки, заступити дітям дорогу до легкозаймистих речовин і сірників. Треба максимально заповнити вільний час дітей корисними і цікавими справами, не залишати маллят бездоглядними.

Б. АНТОНОВ,
інженер відділу пожежної охорони УВС
обласного кому.

У
ЛІДЕРІВ
БЕЗ ЗМІН

Вісімнадцятий тур чемпіонату країни серед клубів другого ешелону не вніс ніяких змін у становище першої трійки другої української зони. Як і раніше, лідирує нікопольський «Колос». Другу сходинку займає харківський «Металіст», а третю — кіровоградська «Зірна».

Ось який вигляд має таблиця на сьогодні:

	І	М	О
«Колос» (Н)	17	23-7	28
«Металіст»	18	24-6	27
«Зірна»	17	24-9	25
«Крибас»	17	27-13	24
«Кристал»	18	18-8	22
СКА (К)	18	26-15	21
«Буховина»	17	22-12	21
СКА (Л)	17	21-14	20
«Спартак»	17	20-14	18
«Десна»	17	15-11	18
«Локомотив»	17	12-12	17
«Авангард»	18	18-19	15
«Атлантика»	17	20-21	15
«Фрунзенець»	17	13-16	15
«Поділля»	16	8-18	15
«Суднобудівник»	16	14-19	14
«Колос» (П)	18	16-20	13
«Новатор»	17	25-29	13
«Шахтар»	17	14-29	13
«Говерла»	16	10-18	12
«Торпедо»	18	12-30	12
«Дніпро»	17	9-26	11
«Старт»	17	6-31	5

Наступний тур — сьогодні. «Зірна» гратиме в Сумах із «Фрунзенцем».

ФІШІ. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

НЕДІЛЯ

25 ЧЕРВНЯ
ПЕРША ПРОГРАМА, 8.00 —
«Час», 8.35 — Гімнастика

для дітей. 8.55 — Концерт Польського державного ансамблю пісні і танцю «Львів». 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служка Радянського Союзу». 11.00 — «Сказання про хороброго лицаря Фет-Фрумеса». 2 серія. 12.15 — «Назустріч XI Всесвітньому...» Репортаж про всесоюзний конкурс молодіжних суботників. 12.30 — «Сільська година». 13.30 — «Музичний кіоск». 14.00 — «Літературні бесіди». 14.55 — Співає В. Кривонос. 15.30 — «Міжнародна панорама». 16.00 — Мультифільми. 16.40 — А. Качатурян. Музика до балету «Спартак». 17.00 —

Телефільм «Приватна хроніка часів війни». 18.00 — Новини. 18.15 — С. Шварц. «Попелюшка». Фільм-вистава. 20.00 — «Клуб кіноподорожі». 21.00 — «Час». 21.30 — Футбол. Фінал. По закінченні — новини.

«Щиро дружби заспіває молоді». 15.40 — «Слава солдатська». 16.40 — «Доброго вам здоров'я». 17.15 — «Актуальна камера». 18.00 — Мітинг-концерт, присвячений Дню радянської молоді. 19.25 — Док. телефільм. 19.50 — Співає С. Мірошніченко. 20.50 — «На добраніч діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — До 75-річчя II з'їзду РСДРП. Фільм «Вірність матері». По закінченні — новини.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Трихосодь у гитися!

Запрошують інститути, технікуми, училища.

Олександрійське середнє меліоративне профтехучилище № 1

НАБИРАЄ УЧНІВ

НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

з трирічним строком навчання (для тих, що закінчили 8 класів) — тракторист-машиніст широкого профілю і водій автомобіля третього класу, механізатор меліоративних робіт з правом роботи на екскаваторах, скреперах, бульдозерах, грейдерів та інших землерийних машинах і водій автомобіля третього класу, електрогазозварник, машиніст екскаватора і водій автомобіля третього класу, машиніст автомобільного крана.

Особи, що закінчили училище, одержують документ про спеціальність, диплом про середню освіту; з дворічним строком навчання — маляр (приймають юнаків і дівчат з 15 років), муляр (юнаків з 16 років); з річним строком навчання — машиніст екскаватора (17 років), машиніст бульдозера, скрепера, грейдера (17 років), шофер з кваліфікацією слюсаря (17 років).

Зарахованих до училища забезпечують триразовим безплатним харчуванням, стипендією, спеціальним і ферменним одягом, а тих, що мають потребу, — і гуртожитком.

з шестимісячним строком навчання (для осіб, звільнених у запас із лав Радянської Армії) зі стипендією в розмірі 85 карбованців на місяць — машиніст бульдозера, скрепера, грейдера, електрогазозварник, тракторист-машиніст, машиніст екскаватора, муляр-монтажник.

Зарахування до училища проводиться без вступних екзаменів.

Під час проходження виробничої практики учні одержують 100 процентів заробітної плати.

Вступники подають свідоцтво про освіту (не вище 8 класів), свідоцтво про народження, а по досягненні 16 років — паспорт, характеристику зі школи або з останнього місця роботи, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, автобіографію, 6 фотокартки розміром 3X4 см.

Початок занять з 1 вересня. Тих, що закінчили училище, направляють на роботу в організації Міністерства меліоранії і водного господарства УРСР.

Адреса училища: м. Олександрія, Користівське шосе, 6, СРТУ № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Воронезький лісотехнічний інститут

ПРИЙМАЄ СЛУХАЧІВ

НА ОЧНІ МІСЯЧНІ І ДВОТИЖНЕВІ КУРСИ ПО ПІДГОТОВЦІ ДО ВСТУПУ В ІНСТИТУТ НА БУДЬ-ЯКИЙ ФАКУЛЬТЕТ.

На курси приймають осіб, що мають середню освіту.

Інститут готує інженерів таких спеціальностей: лісове господарство, лісоінженерна справа, машини та механізми лісової і деревообробної промисловості, технологія деревообробки, автомобілі та автомобільне господарство, економіка та організація лісової промисловості і лісового господарства.

Заняття на курсах під керівництвом кваліфікованих викладачів дають змогу абітурієнтам повторити основні розділи програми з математики, фізики, хімії, російської мови і літератури в обсязі вимог вступних екзаменів до технічних вузів.

Вступники на курси подають особисто або висилають поштою заяву на ім'я ректора інституту (в заяві зазначити вибраний факультет, місце роботи і посади батьків), поштовою квитанцією про переказ грошей за навчання на курси.

Плату за навчання (на місячних підготовчих курсах — 10 карбованців, на двотижневих — 5 карбованців) переказувати через будь-яке поштове відділення на розрахунковий рахунок № 141021 у Воронезькому міському управлінні Держбанку.

Заняття проходять у дві зміни. Початок занять на місячних підготовчих курсах — з 3 липня, на двотижневих — із 17 липня цього року.

Адреса інституту: 394613, м. Воронеж, вул. Тімірязєва, 8, лісотехнічний інститут, підготовчі курси.

Довідки по телефону 6-46-80.

РЕКТОРАТ.

Технічне училище № 6 м. Києва

ПРИЙМАЄ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ:

а) операторів витяжки й сування і крутильних, які можуть виконувати роботу контролера технологічного процесу.

перемотувальників, які можуть виконувати роботу контролера технологічного процесу, або сортувальників хімічного волокна,

апаратників формування віскозного волокна, обробників хімічних волокон, лаборанток хімічних аналізів для роботи в Київському ордена Трудового Червоного Прапора об'єднанні «Хімволокно».

Строк навчання — 1 рік. Приймають дівчат віком від 17 років (для підготовки апаратників, обробників — від 18 років) із середньою освітою.

Учням виплачують стипендію в розмірі 70—80 карбованців, відмінникам навчання — 79—89 карбованців. Під час виробничої практики учням додатково виплачують третину суми, належної за вироблену продукцію.

Учні забезпечують гуртожитком, випускникам надають гуртожиток на підприємстві в порядку черги. Заробітна плата випускників становить 130—170 карбованців на місяць.

б) юнаків, звільнених у запас із лав Радянської Армії, приймають для підготовки слюсарів по ремонту технологічного устаткування та апаратників.

Строк навчання — 9 місяців. Стипендія — 75 карбованців на місяць.

На час навчання і після випуску всіх забезпечують гуртожитком.

Відмінники навчання груп слюсарів, які мають організаторські здібності, направляють на роботу помісниками майстрів. Час навчання зараховується в безперервний виробничий стаж.

При підприємстві є вечірній інститут. Випускників училища — відмінників зараховують до вузу на навчання без відриву від виробництва поза конкурсом.

Вступники подають заяву на ім'я директора, атестацію про середню освіту, медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3X4 см, автобіографію, характеристику з місця роботи або зі школи, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї та паспорт.

Документи подають особисто. Медичну довідку вступники проходять у місцевій частині об'єднання.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: 252094, Київ-94, Магнітогорська, 1. Хати від станції метро «Дарниця» автобусом № 26 до кірової зупинки (училище розташоване поруч Будинку культури об'єднання «Хімволокно») або від станції метро «Комсомольська» трамваєм № 21, 22, 27, 29, 33 до зупинки «Червонополянська».

ДИРЕКЦІЯ.

Київський будівельний технікум транспортного будівництва

ПРИЙМАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

На денний відділ на спеціальності: розвідання та будівництво залізниць, мости й інші споруди, будівництво тунелів і метрополітенів, маркшейдерська справа; на заочний відділ на спеціальності: розвідання та будівництво залізниць, мости й інші споруди, будівництво тунелів і метрополітенів.

Технікум готує техніків-будівельників для спорудження залізниць та об'єктів транспортного будівництва.

Приймають переважно осіб, які закінчили восьмипірічну й середню школу.

Учні одержують стипендію на загальних підставах. Гуртожитком забезпечують усіх, хто має в ньому потребу.

З 1 липня при закладі працюватимуть підготовчі курси.

Адреса технікуму: 252151, м. Київ-151, вул. Винницька, 10. Хати тролейбусом № 9 до зупинки «Винницька».

ДИРЕКЦІЯ.

Професійне училище Чернігівського камвольно-суконного комбінату імені 50-річчя Радянської України

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Заклад готує висококваліфікованих стрічкарок, рівняльників, прядильників, металопильників-сукальників, ткаць, крутильних, операторів чесальних машин з умінням виконувати роботу контролера по освоєній професії.

До училища приймають без вступних екзаменів дівчат віком 15—20 років з освітою за 8—10 класів. Строк навчання: на спеціальностях «Стрічкарка», «Крутильниця», «Металопильниця-сукальниця» та «Оператор чесальних машин» — 1 рік, на спеціальностях «Рівняльник», «Ткаля»: на базі 10 класів — 1 рік, на базі 8 класів — 2 роки.

Всіх учнів забезпечують стипендією в розмірі від 36 до 40 карбованців на місяць, протягом 8 місяців учням надають гуртожиток. До одержання гуртожитку вони проживають на приватних квартирах, які оплачує комбінат. Адреси квартир дає училище. Всі учні користуються пільговими квитками для проїзду на міському транспорті і пільгами при купівлі квитків на всі види транспорту міжміського сполучення.

У період виробничої практики учні повністю одержують свій заробіток.

Випускникам присвоюють 3-й, 4-й і 5-й розряди по

вибраній спеціальності текстильщика і видають атестат про закінчення училища.

Час навчання в закладі зараховується до трудового стажу.

Під час навчання в училищі учні мають можливість одночасно вчитися в вечірній школі робітничої молоді і в механіко-технологічному технікумі, який знаходиться в приміщенні професійного училища. Тих, що закінчили училище, до цього технікуму приймають поза конкурсом.

Вступники подають документ про освіту (оригінал), свідоцтво про народження, характеристику, автобіографію, медичну довідку (форма № 286), довідку з місця проживання, 6 фотокартки розміром 3X4 сантиметри.

Документи приймають у канцелярії училища щодня, крім неділі, з 9 по 17 години.

Зарахування до училища здійснює відбірна комісія без екзаменів.

Початок навчання з 1 серпня, 1 вересня.

Адреса училища: м. Чернігів-23, вулиця Шорса, 64.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське міське середнє профтехучилище № 1

НАБИРАЄ УЧНІВ НА 1978—1979 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Заклад готує кваліфікованих робітників. Після закінчення навчання учні одержують диплом з присвоєнням третього розряду за спеціальністю та атестат про середню освіту.

Училище готує:

на базі 8 класів — токаря, електрогазозварників, слюсарів-електромонтажників, слюсарів по монтажу металокопонування та устаткування, слюсарів-інструментальників по штампах, пристосуваннях і прес-формах,

монтажників електромеханічних і радіотехнічних приладів та систем;

на базі 10 класів — машиністів мостових, козлових і консольних електрокранів,

слюсарів-інструментальників по штампах, пристосуваннях і прес-формах, фрезерувальників.

Тривалість навчання: на базі 8 класів — 3 роки, на базі 10 класів — 1 рік.

Приймають юнаків і дівчат віком 15 років і старших.

Прийнятих забезпечують з трирічним строком навчання — триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям; з річним строком навчання — стипендією в розмірі 30 карбованців.

Під час виробничої практики учням виплачують 33 проценти їхнього заробітку.

Юнакам і дівчатам надають гуртожиток.

Вступники подають заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, медичну довідку про щеплення, 6 фотокартки розміром 3X4 сантиметри.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, селище Октябрьське, вул. Ватутіна, 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і месоної роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гаїнки, 2.